

บทที่ 5

ข้อสรุปและขอเสนอแนะ

1. การเพาะเลี้ยงเม็ด

การเพาะเลี้ยงเม็ดหน้าวัว สามารถซักนำให้เกิดแคลลัสไก็คิอิ อาหารสูตร PCI-0.08D1K ในที่มีคือ เม็ดความมีอายุแก่เติบโต การเพิ่มปริมาณแคลลัสสามารถเพิ่มปริมาณให้หั้งอาหาร เนคต้าและอาหารแข็ง แค่อหารา เนคต้าสูตร PCSL ที่ใช้ชูไครส์ 2% + BAP 1 ppm ในที่มีคือ สามารถเพิ่มปริมาณแคลลัสไก็คิอิสูตรสูง ส่วนการซักนำให้เกิดคันและรากสามารถใช้ชูไครส์อาหาร MS-1N1K ในที่มีแสง (2,000 ลักซ์ ช่วงแสง 10 นาที) และคันจะเจริญเติบโภจนสำน้ำปูลภากายนอกไก่

2. การเพาะเลี้ยงอวัยวะส่วนต่าง ๆ จากคนอ่อน

สุกรอาหารที่เหมาะสมในการเลี้ยงอวัยวะต่าง ๆ ที่เหมาะสมให้เกิดเป็นคันและรากไก็คิอิ MS-1N1K ในที่มีแสง ส่วนอวัยวะที่เหมาะสมที่สุด กือ ชือ รองลงมาคือ ใบ และก้านใบ ตามลำดับ สามารถถูกซักนำให้เกิดแคลลัสคันและรากไก่ พร้อมกับมีการเจริญเติบโภจนสำน้ำปูลภากายนอกไก่ อายุของใบมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในระยะแรกกว่า เป็นคันก่อนหรือรากก่อน แต่ต้องมาภายหลัง ที่สามารถเกิดการเปลี่ยนแปลงให้หั้งคันและราก

3. การเพาะเลี้ยงอวัยวะส่วนต่าง ๆ จากคนที่ปูลภากายนอกในกระถาง

อวัยวะที่เหมาะสมในการเพาะเลี้ยง คือ ใบอ่อน เพราะมีปริมาณเนื้อเยื่อมาก มีเบอร์เซนต์การปลดปล่อยเชื้อสูง ทำให้เกิดแคลลัสไก่ง่าย ชูไครส์อาหารที่เหมาะสมในการซักนำให้เกิดแคลลัส กือ MS-1D1B และ PCI-0.5D 1B ในที่มีคือ

สูตรอาหารที่เพิ่มปริมาณแคลลส์ไก้คือ สูตร PCSS-S₂ ในที่มีค แล้ว เป็นสูตรที่สามารถชักนำให้เกิดตนและรากไก้ อีกด้วย และนำคันหน่าวัวที่เกิดขึ้นมาสร้างกลอโหรพิล โดยไว้ในที่มีแสงจนต้นเจริญเติบโตเกิดรากพร้อมแล้วจึงนำมาปลูกภายนอก

อิทธิพลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการชักนำให้เกิดแคลลส์คือปริมาณของสารอาหารปริมาณ 2, 4-D และ BAP อิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโตของแคลลส์ขึ้นอยู่กับปริมาณ 2, 4-D และ BAP และอิทธิพลของแสง ส่วนอิทธิพลเกี่ยวข้องกับการกับการเกิดตนและรากจะ เกี่ยวข้องกับปริมาณของ BAP นอกจากนั้นการเกิดแคลลส์และเจริญเติบโตเปลี่ยนแปลงเป็นต้นและรากยังเกี่ยวข้องกับกรรมพันธุ์อีกด้วย

4. การย้ายมาปลูกในกระถาง

สามารถใช้อิฐมอญทุบละ เอียกหรือเร่อร์มิก้าไลท์เป็นเครื่องปู๊กในระยะแรกได้ กันอ่อนจะถังตัวได้ใน 2 สัปดาห์ในระยะนี้กันอ่อนในเร่อร์มิก้าไลท์ควรย้ายไปปลูกในเครื่องปู๊กอื่นๆ ไป แต่ในอิฐมอญทุกละ เอียดสามารถเลี้ยงต่อไปได้จนอายุ 4 เดือน

5. ขอเสนอแนะ

ลิ่งที่น่าทำ การศึกษาต่อไปในค้านการชักนำให้เกิดแคลลส์จากใบอ่อนของต้นที่ปลูกในกระถาง โดยศึกษาเบรี่ยนเที่ยบระหว่างสูตร MS-1D1B และ PCI-0.5 D 1B ในที่มีคในการชักนำให้เกิดแคลลส์ในพันธุ์ต่าง ๆ เพื่อให้ได้สูตรที่เหมาะสม จริง ๆ เพื่อใช้เป็นสูตรทั่วไป และการศึกษาเบรี่ยนเที่ยบกับการชักนำให้เกิดแคลลส์ในต้นอ่อนที่เลี้ยงในหลอดทดลองด้วย เพื่อความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ในค้านการเพิ่มปริมาณแคลลส์ควรศึกษาการเพิ่มปริมาณแคลลส์จากใบอ่อนพันธุ์ต่าง ๆ ในสูตรอาหาร เหลา PCSL ใส่ซูโคส 2% และ BAP 1 ppm. ที่สามารถเพิ่มปริมาณแคลลส์จากเมล็ดไก้ เพื่อหาสูตรทั่วไปในการเพิ่มปริมาณแคลลส์ในอาหาร เหลาอีกด้วย นอกจากนี้ควรจะใช้ประโยชน์ที่จากการศึกษามาแล้วเพื่อศึกษาเรื่องอื่นๆ ไป คือ การศึกษาในค้าน

การปรับปรุงพัฒนา โดยทำแคลล์สให้เกิดการผ่าเหลาเพื่อให้ໄกพันธุ์ใหม่และการศึกษาในระดับเชลค้านกรรมพันธุ์มีการตรวจสอบโดยโน้มโน้ม ซึ่งการศึกษาควบคู่ไปกับการปรับปรุงพัฒนา และการศึกษารังน้ำจืดเป็นแนวทางในการศึกษาภานอื่นนอกจากที่กล่าวมาแล้วก็ไป